

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 23

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΛΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ετήσια καὶ προπληρωτέα διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἑσπερίους δραχμᾶς 15 καὶ διὰ τὸ Ἰεσπερικὸν δραχμᾶς 20.

Ἀγγέλαι καὶ ἰδιοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαιτέρῃ συμφωνίᾳ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 15

ΤΑ ΣΥΜΒΑΙΝΟΝΤΑ

Υπάρχει γαλλική τις παροιμία, καθ' ἣν «les jours se suivent et ne se ressemblent pas». Τῆς φράσεως ταύτης ἀντίστοιχος ἀμφιβάλλω ἂν θὰ ἠδύνατο νὰ εὑρεθῆ ποτε ἐν τῇ νεοελληνικῇ· κατὰ τὸ τελευταῖον ὅμως ἰδίως ἐξέλιπον πολὺ θὰ ἐκοπίαζε βεβαίως ὁ ἐπιγερωὶν τυγὼν νὰ μεταφέρει αὐτὴν εἰς τὸ ἡμέτερον ἰδιῶμα, διότι ἡ δι' αὐτῆς ἐκφραζομένη ἔννοια οὐδεμίαν θὰ εἶχε σημασίαν ἢ ὑπόστασιν ἐφαρμοζομένη εἰς τὰ ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν συμβαίνοντα. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀνωτέρω σημειωθέντος χρονικοῦ διαστήματος αἱ ἡμέραι ἔρχονται καὶ αἱ ἐβδομάδες παρέρχονται καὶ οἱ μῆνες ἀντιπαρέρχονται κανονικῶς, ὅμοιοι πρὸς ἀλλήλους ὡς ὕδατος σταγόνας. Ὁ ἥλιος κυκλοῖ κύκλους κυκλῶν περὶ τὴν γῆν, κατὰ τὸν Ἐκκλησιαστήν, καὶ ἐπανατέλλει καθ' ἑκάστην ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς δικαίους καὶ ἀδίκους, ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐπιστίαν καὶ ἀπάτην, ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἀβεβαιότητα, ἐπὶ τὴν αὐτὴν κυβερνητικὴν ἀμηχανίαν καὶ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἔθνικὴν σύγχυσιν, ἣν ἐφώτισε κατὰ πρῶτον τὴν ἐπιούσαν τῆς 7ης Σεπτεμβρίου. Ὅ,τι δὲν φωτίζει πλέον εἶνε ἡ γενομένη θύμα τῆς ἐπιστρατείας νεολαία, ἡ ἀνατραπεῖσα τάξις τοῦ τόπου, ἡ φυγαδευθεῖσα ἀπὸ τῆς χώρας ζωὴ. Ἀλλὰ κατὰ πάντα τὰ ἄλλα πιστὸν ἀντίγραφον τῆς πρώτης μετὰ τὸ βουλγαρικὸν πραξικόπημα ἡμέρας ἐφιλοτιμήθησαν νὰ γείνωσι πᾶσαι αἱ ἐπακολουθήσασαι ἑκατὸν ἐβδομάδωντα καὶ τρεῖς. Ἐὰν Ἐπιμενίδης τις ἐκοιμᾶτο κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἐξύπνια σήμερον, δικαίως θὰ ἠδύνατο νὰ νομίση ὅτι δὲν ἐκοιμήθη ἢ μίαν καὶ μόνον νύκτα, οὐδὲν εὐρίσκων τὸ μεταβεβλημένον. Καὶ θὰ ἔτριβε βεβαίως τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπορῶν, ἀντιθέτως πρὸς τὸν ἀρχαῖον συνάδελφόν του, πῶς κατωρθώθη οὔτε πόλεμος νὰ κηρυχθῆ ἐν τῷ μεταξῷ, οὔτε εἰρήνη νὰ κλείσῃ, οὔτε οἱ ἐφελδοὶ νὰ παύσωσι σηπόμενοι ὑπὸ τὴν βροχὴν καὶ δερόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, οὔτε αἱ παρασκευαὶ νὰ προχωρήσωσιν ἢ νὰ ἐλαττωθῶσι κατὰ βῆμα, οὔτε τὸ σκότος τὸ περιβάλλον τὰς πράξεις καὶ τὰς σκέψεις τῶν διοικούντων νὰ διαλυθῆ, οὔτε ἡ κτηνώδης τῶν διοικουμένων ἀπάθεια καὶ ἀδιαφορία νὰ ἀλλάξῃ.

Καὶ ἀφοῦ ματαίως θ' ἀνεζητεῖ ἐπὶ μακρόν, ἐν μόνον θὰ κατώρθωνε ν' ἀνακαλύψῃ νέον, ἐν μόνον προστεθὲν ἐν τῷ μεταξῷ: μερικὸς καινουργεὶς ἀστέρως ὑποστρατήγων καὶ τινὰς νέας ἐπιωμίδας ἄλλων βαθμοφόρων.

Τὸ δὲ ὅλως ἀπίστευτον καὶ μυθῶδες εἶνε ὅτι τῆς τελευτῶδους ταύτης στασιμότητος τὸ πέρας οὐδαμῶς φαίνεται τῶν τεσσάρων ἄκρων τοῦ ὀρίζοντος. Καὶ τῶν μᾶλλον νεκρῶν ἐλῶν ἢ ἐπιφάνεια ταράσσεται ἐνίοτε καὶ συκινεῖται. Ἀλλὰ τὴν βορβορώδη σαπρίαν, ἐν ἣ ἡμιανάξει ἀπὸ τόσοσ καιροῦ τὸ λεγόμενον ἐλληνικὸν ζήτημα, οὐδεμίαν ἔρχεται νὰ ταράξῃ οἴασι δῆποτε ἀποφάσεως πνοῆ.

Καὶ ἐν τούτοις πόσον ὀλίγα πράγματα ἐχρειάζοντο διὰ ν' ἀνακινήθῃ! Ἀπόδειξις πρόσφατος ἢ παρελθούσα ἀκόμη ἐβδομάς. Εἶχε χρησιμεύσει τὸσάκις ἢ παλαιὰ αὐτὴ καὶ τετριμμένη φενακὴ τῆς δῆθεν προσκλήσεως τῶν δύο νέων ἡλικίων! Καὶ ὅμως πάντες ὑπέδῃθησαν τὴν εἶδησιν ἀσυζητηταί, πάντες ἐνόμισαν ὅτι ἐπέστη πλέον τῶν ὀριστικῶν ἔργων ἢ στιγμῇ, πάντες ἰδεάσθησαν ἐπιχειρήσει τέλος τὴν διεξοδὸν ἀπὸ τοῦ τενάγους τῆς ἀβεβαιότητος. Οὐδεὶς ὑπῆρξεν ὁ μὴ φαντασθεὶς ὅτι ἡ κυβέρνησις διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἐσκόπει ἐπὶ τέλος νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς ἀκησσίας καὶ τῆς ἀφασίας, ἐν ἣ φυτοβιοῖ, μακχάριος ἰνδὸς φακίρης ἐν αὐτῇ μόνον ἐλπίζων νὰ εὕρῃ τὴν σωτηρίαν, μαρμαρινὴν Γαλάτεια ἀναίσθητος εἰς πᾶσαν εἴτε πολεμικὴν εἴτε εἰρηνικὴν φαντασίαν

καὶ ἐπαρῆν. Ἐν αὐτῇ ταύτῃ ἀκριβῶς τῇ θέσει, εἰς τῶν συν-ἀδελφῶν μου, ὁ τίμιος Ἀστός, ἠπατάτο καὶ αὐτὸς καὶ παρεσύρετο ὑπὸ τοῦ γενικοῦ βέβηματος καὶ ἐτόνιζε ζωηρὰν σύντομον προσφώνησιν πρὸς τὴν ἀρχομένην κίνησιν.

Καὶ μόνον ἴσως αἱ Δυνάμεις ἀνεμνήσθησαν ὅτι ἕλληνας ἦτον ὁ παῖς, ὁ καθ' ἑκάστην νύκτα καλῶν ἐν τῷ μύθῳ τοὺς γείτονας πρὸς ἐκδιώξιν λύκου ἀνυπάρχτου.

Πράγμα παρχάδοξον! Οὐδέποτε λαὸς κατελήφθη ὑπὸ τοσαύτης δῆψης πίστεως. Καὶ οὐδέποτε συνήντησε τόσον δυσκολίαν, κεκλεισμένας πᾶσας τὰς πηγὰς, ζῆρὰ πάντα τὰ ρεῖθρα, ἐν αἷς ἠλπιζε νὰ κορέσῃ τὴν δίψαν του. Οὐδέποτε ἠσθάνθη εἰς τοσοῦτον βαθμὸν τὴν ἀνάγκην νὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς. Καὶ οὐδέποτε τὸ βδελυρὸν φῶς τῆς πραγματικότητος ὑπῆρξε τόσον ἄπλετον, ὥστε νὰ τὸν ἀναγκάζῃ νὰ τοὺς ἀνοίγῃ καὶ ἄκων. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ περιληφθῆ εἰς ὀλίγας λέξεις ὅ,τι, βωβῆ ἀγγέλι, φαίνεται διὰ τοῦ ἥθους τοῦ ἐκφράζων, ἰδοὺ τί περίπου θὰ συνήγετο: «Ὡ σεις, εἰς οὓς ἐνεπιστεύθημεν τὴν ζωὴν μας, τὸ χρῆμά μας, τὴν τιμὴν μας· ὦ σεις, οὓς ἐθήκαμεν φρουροὺς τῆς ὑπολήψεώς μας καὶ τῆς ὑπάρξεώς μας· ὦ σεις, εἰς ὧν τὰς χεῖρας παρεδώκαμεν τοῦ παρόντος μας τὴν συντήρησιν καὶ τοῦ μέλλοντός μας τὴν ἐλπίδα! Δὲν ζητοῦμεν ἄλλο τι ἀπὸ σᾶς ἢ νὰ μᾶς ἀπατήσητε· δὲν θέλομεν νὰ ἰδῶμεν οὔτε τὰ λάθη σας, οὔτε τὴν ἀνικανότητά σας, οὔτε τὴν ἀμηχανίαν σας· θὰ παραδεχθῶμεν ἀμέσως ὅ,τι καὶ ἂν μᾶς εἰπῆτε. Εἴπατέ μας ὅτι εἴμεθα ἰκανοὶ διὰ πόλεμον, ἐνῶ δὲν εἴμεθα, καὶ ὀδηγήσατέ μας εἰς τὰ ὄρη· εἴπατέ μας ὅτι δὲν εἴμεθα ἰκανοὶ, ἐνῶ εἴμεθα κατὰ πάντα, καὶ ὀδηγήσατέ μας εἰς τὸν σταυλὸν μας. Θὰ σᾶς ἀκολουθήσωμεν καὶ ἐκεῖ καὶ ἐδῶ καὶ θὰ σᾶς πιστεύσωμεν· ἀλλ' ὀδηγήσατέ μας ἐπὶ τέλος πρὸς μίαν διεύθυνσιν. Δι' ἐν μόνον πράγμα μὴ ζητεῖτε νὰ μᾶς πείσητε, διότι δὲν θέλομεν νὰ τὸ ἀκούσωμεν: ὅτι δὲν ἔχετε καμμίαν ὠρισμένην ἰδέαν, καὶ σεις ὅπως καὶ ἡμεῖς, τοῦ τί συμβαίνει, ὅτι εἴθε ἀνάξιοι τῆς παρκαταθήκης, ἦν σᾶς ἐνεχειρίσαμεν!»

Καὶ, θέαμα ἀλλόκοτον!, ἐκείνοι πρὸς οὓς θ' ἀπετεινέτο οὕτω, τὴν ἀπόδειξιν τοῦ τελευταίου τούτου φαίνεται ὅτι προέβητο παντὸς διαβήματος καὶ πᾶσης ἐνεργείας των σκοπόν. Ἀντιθέτως πρὸς τὸν δύσπιστον μαθητὴν τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸς δὲν ἐπιθυμῆ ἢ νὰ πιστεύσῃ· καὶ μετὰ παραδόξου ἐπιμονῆς ἐκείνοι τὸν προσκαλοῦσι νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸν τύπον τῶν ἤλων τῆς ἀβελητηρίας των.

Εἰς μόνος μεταξῶν τῶν ἀκολουθῶν τοῦ Σωτῆρος εὐρέθη νὰ ἀπιστήσῃ εἰς αὐτὸν· τῆς ἑλληνικῆς δὲ κυβερνήσεως, εἰς ἣν ἐπαρῆθη ἢ σωτηρία τοῦ ἐλληνισμοῦ, μόνη ἀκαταδάμαστος προσπάθεια εἶνε νὰ κατορθώσῃ ὥστε μεταξῶ τῶν δύο ἐκατομμυρίων τῶν ἔσω Ἑλλήνων καὶ τῶν τεσσάρων τῶν ἔξω νὰ μὴ ἀπολειφθῇ οὔτε εἰς ὁ πιστεύων καὶ ἔχων πεποιθήσιν εἰς αὐτήν.

Καὶ τὸ κατώρθωσε κατὰ τὸ πλεῖστον. Ἡ τελευταία κωμικὴ σκηνὴ τοῦ φανταστικοῦ διατάγματος τῆς νέας ἐφεδρείας ὑπῆρξεν ἢ περιφανῆς ἀποκάλυψις καὶ εἰς τοὺς ἀπλουστέρους τῆς πολιτικῆς τῆς ἐπὶ τὰ πρόσφα ὑποχωρήσεως, ὡς δύναται εἰς πέντε λέξεις νὰ συνοψισθῇ ὅλον τὸ σύστημα τῆς ἐργασίας τῶν διοικούντων.

Τὸ ὄξύμωρον τοῦτο εἶδος τῆς πολιτικῆς τὸ δεύτερον ἤδη ἀπαντᾶται ἐν τῇ ἱστορίᾳ. La fuite en avant διαδέχεται κατὰ τὰ 1870 οἱ Γάλλοι τὴν πολιτικὴν τοῦ Γαμβέττα, ὅστις μετὰ τὴν ὀλοσχερῆ καταστροφὴν τῶν γαλλικῶν στρατιῶν συνήγειρε στίφη ἀσύστακτα καὶ ἀπειροπόλεμα, ἄτινα ἐξαπέ-

στελλε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κραυγάζοντα «ἐμπρός! ἐμπρός! πάντοτε ἐμπρός!» τρεπόμενα δὲ εἰς φυγὴν μετὰ τὸν πρῶτον πυροβολισμόν.

Ἄλλ' ἡ πολιτικὴ τοῦ δικτάτορος τοῦ Τουρ ἦτο ἡ πολιτικὴ τῆς παραφροσύνης πατριωτικῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς μειωμένης ἔθνικῆς ἀγανακτήσεως. Ἡ δειδικὴ μας εἶνε ἡ πολιτικὴ τοῦ μεθύσου θορυβοποιῶν τῶν ὁδῶν, ὅστις προσποιεῖται ὅτι φλέγεται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ διαπληκτισθῆ καὶ νὰ ὀρμήσῃ, ἀφοῦ βεβαιωθῆ πρότερον ὅτι τοῦ κρατοῦσι καλὰ τὰς χεῖρας.

Διακρίνω ὅμως ἐπὶ τέλος ἐγὼ τέρμα τι λίαν προσεχῆς τῆς καταστάσεως ταύτης. Χαρῆτε, θεσιθῆραι, χαρῆτε, ἀεργοί, χαρῆτε, φαυλόβιοι, χαρῆτε, λογοκόποι! ἢ ἀρχὴ τῶν κοινοβουλευτικῶν ταυρομαχιῶν ἐγγίξει. Διὰ νὰ τελειώσω ἐκεῖ παρεσκευάσθησαν ὅλα, ἐκεῖ τείνον καὶ ἐκεῖ θὰ καταλήξωσιν. Ἐν Γαλλίᾳ ὅλα τελειῶνουν δι' ἑσμάτων, ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ προσευχῶν καὶ ἐν Ἑλλάδι διὰ λόγων καὶ... ἐκλογῶν. Τί ἂν ἀνετράπη ἢ τάξις τῆς χώρας, ἀνεκόπη ἢ ἀνάπτυξις τῆς, παρεμποδίσθη ἢ πρόδοξις τῆς ἐπὶ ἔτη! Τί ἂν τὸ οἰκτρὸν παρὸν προεξοφλεῖ καὶ τὸ εὐέλπι μέλλον τοῦ τόπου ἐπὶ γενεάς! Τί ἂν ἄλλου πολιτικός, ὅστις θὰ προύκαλε ἢ δὲν θὰ ἴσχυεν νὰ προλάβῃ τὸ ἀπειλοῦν ἡμᾶς αἰσχος, θὰ ἐθεώρει καὶ τὸ πολιτικὸν τοῦ στάδιον λῆξαν καὶ θὰ ἔφερεν αὐτὸ αἰωνίαν θλίψιν καὶ ἀνεξίτηλον στίγμα τοῦ βίου του! Ἑλληνας πολιτευόμενος δίδων δικὰς ἢ αἰσχυνόμενος δι' ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν ἐπραξε, θὰ ἦτο ἐπίσης σπάνιον φαινόμενον ὅσφ καὶ πύθης ἐρυθρίων.

Κράκ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Λέγεται ὅτι νέοι στρατιωτικοὶ προβιβασμοὶ ἐτοιμάζονται ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ. Τὸ βεβαιούσιν ἀνθρωποὶ δυνάμενοι νὰ γνωρίζωσιν, ἀλλ' ὁ κόσμος βεβαίως μετὰ δισταγμοῦ θ' ἀκούσῃ τὴν εἶδησιν, καὶ ἡμεῖς δὲ μετ' ἐπιφυλάξεως ἀναγράφομεν τὴν ἐπαπειλούμενην νέαν ταύτην ἀσχημοσύνην.

Δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τέλος κανεὶς Ἰάφθ ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ τοῦ κ. Μαυρομιχάλη;

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, διὰ νὰ μὴ λείπουν, ἔχομεν τοὺς νέους δικαστικοὺς προβιβασμούς.

Ἔννοσι πᾶς τις εὐκόλως ὅτι ἀνευ αὐτῶν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συμπληρωθῶσιν αἱ πολεμικαὶ παρασκευαὶ καὶ ν' ἀφασισθῆ τὶ ἀφορῶν εἰς σύντομον ἐνέργειαν.

Ἐληροπορούμεθα ὅτι προσεχῶς καταρτιζονται καὶ αἱ σχετικαὶ δικαστικαὶ ταξιαρχίαι.

Μεταξῶ τῶν περιεργότερων γεγονότων τῆς τελευταίας ἐβδομάδος ἦτο καὶ ἡ εἰς Θεσσαλίαν ἀναχώρησις τοῦ ὑπαπιστοῦ τοῦ στρατηγοῦ Βοσσέρ κ. Περρουσόν. Εἶχεν ἀφασισθῆ ὡς λέγεται ἐν πάσῃ μυστικότητι καὶ εἶχον ληφθῆ πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα ὅπως μὴ γείνη γνωστὴ παρ' αὐθενός. Καὶ τὴν ἐπιούσαν ἀνεγράφετο, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως, ἐν ταῖς ἐφημερίαις. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι μετὰ μίαν ἡμέραν διεψεύδετο ὑπὸ τινος ἐφημερίδος, ἀλλὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν αἱ κατὰ πρῶτον δημοσιεύσασαι αὐτὴν τὴν ἐπανελάμβανον μετὰ λεπτομερειῶν. Κατωρθώθη δὲ νὰ ἀποδοθῆ οὕτως εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐκδρομὴν χαρακτῆρ μυστηριώδους γεγονότος καὶ ὑψίστης πολιτικῆς σημασίας.

Ζητεῖται Labiche διὰ τὸ νέον τοῦτο Voyage de M. Peruchon.

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ὁ κ. Τρικούπης ἐξεφράσθη ἐπανελημένως ὅτι ἐν τῇ παρουσίᾳ περιστάσει εἶνε κατὰ πάντα σύμφωνος μετὰ τῆς κυβερνήσεως.

Τοῦτο εἶνε φυσικώτατον.

Ἐὰν ὁ κ. Δεληγιάννης ἐπολιτεύετο ὀρθῶς καὶ πατριωτικῶς, ὁ κ. Τρικούπης βεβαίως δὲν θὰ συνεφώνει μετ' αὐτοῦ.

Ἠγὼ τῶν ἀπόκρουσιν: Μεταξῶ τῶν συνήθων ποιητῶν τῶν κάρρων κατελέγετο ἐφέτος καὶ τις φουστανελλοφόρος ἀρειμάνιος, ἀλευρωμένος, κρατῶν σπάθην καὶ ἀπαγγέλλων δι' ἠχηρὰς καὶ μιαιρωτάτης φωνῆς τοὺς... Νεκροὺς τοῦ Φαλήρου τοῦ Παράσχου.

Μία φεσοῦ, ἀφοῦ ἤκουσεν ἐπὶ μακρόν αὐτόν, παρὰ τὰς Στήλας, στρέφεται καὶ ἐρωτᾷ τὸν γείτονά της:

— Αὐτὸς εἶνε ποῦ λένε ὁ Βαλαωρίτης; !!

Ὁ Δεκαστριάδης συζητεῖ περὶ πολιτικῶν καὶ κατακρίνει μετ' ἰδιαίτερας θέρμης τοὺς τελευταίους προβιβασμούς. Καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης του προσθέτει τελειῶνων:

— Ἀκούε ἐκεῖ ἀδελφέ, νὰ κάμουν προβιβασμούς καὶ νὰ ἀφήσουν τὸν Βοσσέρ, ὅπου ἔπρεπε νὰ τὸν προβιδάσουν, ἐκ τῶν πρώτων διὰ νὰ κολακεύσωσιν τὴν Γαλλίαν! ...

Κόθορον

ΕΜΠΡΟΣ!

Ἐμπρός λοιπὸν, κηθηναῖο, εἰς τάρματα καὶ πάλι, νέων πολέμων καὶ μαχῶν ἀνοίγεται σκηνὴ... Ἐμπρός λοιπὸν εἰς τάρματα μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, Ἀρκάδες καὶ Γορτυνιοὶ καὶ Καλαβρυτινοί.

Ἄς ἐπανελθῶν αἱ χρυσαὶ ἡμέραι μας ἐκεῖ, ποῦ ἐφελδοὶ προσήρχοντο ἐκ τῶν τετραπεράτων καὶ ἀντήχον αἱ φιλιήσχοι καὶ ἀθρόνοι Ἀθηναῖοι ἐκ μουσικῶν, ζητωκραυγῶν καὶ φλογερῶν ἰσμάτων.

Ἄς ἀντηγήσωσιν ὅπως πρὶν ζουραδες καὶ φλογεραὶ, ἄς κωματίσωσιν ὅπως πρὶν λογιῶν λογιῶν παντέραι, ἄς ἔλθῃ ὁ Καστριώσις καὶ ὁ Παπα-Κουβαράκης, καὶ ἄς ἔλθῃ ἰστὸ μπαλκόνι τὸν ψῆλά ὁ Θεωδωράκης.

Προσέλθετε ν' ἀκούσωμεν γενναίαις προσφωνήσεσι, νὰ φοβηθῆ Ἀνατολή, νὰ φοβηθῆ καὶ Δύσις, τῆς Γορτυνίας τὰ βουνὰ νὰ ἰδῶμεν καὶ πάλιν καὶ ὅλοι ν' ἀνατρέσωμεν εἰς ἐποχὴν μεγάλην.

Προσέλθετε μὴ ἀντιερί, μὴ σκούρη καὶ μὴ φέσι, πηδῶντες, ἀλλὰλάζοντες, ὠθουμένοι καὶ ὠθόντες, καὶ ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς ἄς μᾶς παρακαλέσῃ νὰ εἴμεθα ὡς παντοτε καθ' ὅλα πειθαρχούντες.

Παῖε ὁ πρῶτος πόλεμος καὶ οἱ πρῶτοι μας καιροί, ἀρχίζει ἄλλος δεύτερος, γενναῖοι συμπολίται, καὶ ὁ Δεληγιάννης ἐξέρτε πῶς δὲν ἐποχωρεῖ... αὐτὸ καὶ δίχως νὰ τὸ πῶ θαρρῶ πῶς ἐννοεῖται.

Μᾶς κλείνουν ὅλας τὰς ἐπὶ καθὼς καὶ τὰς θαλάσσιαις... Ἐμπρός λοιπὸν, κηθηναῖο, εἰς τάρματα καὶ πάλι... ἀλλ' ὅμως, οὓς παρακαλῶ, καθίσετε ἰστ' ἀγὰρ σας, διότι τὸ διάταγμα μού λέν πῶς ἀνεστάλην.

Ζουρα

Ο ΝΕΟΣ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τὸ ἔθνος μας χάριτι θεῶν δὲν ἀμοιρεῖ Ἡρακλείων. Ἐκτός ἐκείνων οἵτινες φυλάσσουν μετὰ τὰ ρόπαλα τὸ βασιλικὸν στέμμα — καὶ οἵτινες ὑποθέτομεν ὅτι ἀρκετὰ θὰ ἀηδίασαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν ἐπιθέσεων μετὰ τὸ πταίει καὶ δὲν πταίει — ἔχομεν καὶ τοὺς πραγματικοὺς Ἡρακλεῖς. Μόλις ὠχρίασεν ὀψωσοῦν ἡ δόξα τοῦ Παναγῆ Κουταλιανοῦ καὶ ἰδοὺ νέος ἀστὴρ ἀνατέλλει ἐξ Ἀμερικῆς καὶ αὐτός. Τὴν εἰκόνα του, ἣν ἐδημοσίευσεν πρὸ μικροῦ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν The Illustrated Police News παραθέτομεν ὧδε, παραλαμβάνοντες ἐξ αὐτοῦ καὶ τινὰς βιογραφικὰς σημειώσεις.

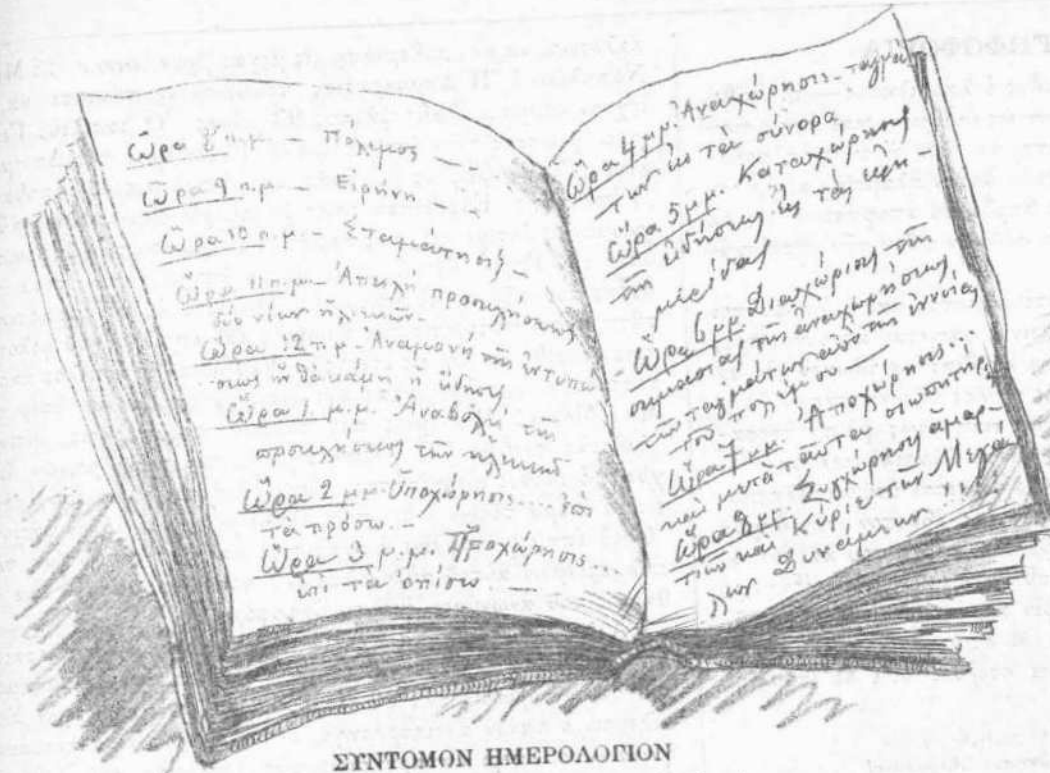
Ὁ νέος ἀθλητὴς καλεῖται Θεόδωρος Γεωργίου, εἶνε δὲ γνωστότερος ἐν Ἀμερικῇ ὑπὸ τὸ ὄνομα ὁ Ἕλλην Γεώργιος. Ἐγεννήθη ἐν Θεσσαλίᾳ τὸ 1855· ἔχει ἀνάστημα 5 ποδῶν καὶ 8 δακτύλων, ζυγίζει δὲ 185 λίτρας ἤτοι 66 περίπου ὀκάδας. Μετέβη εἰς Ἀμερικὴν τὸ πρῶτον ἐν ἔτει 1872, δὲν ἐβράδυνε δὲ νὰ γείνη γνωστός διὰ τὴν ἑκτακτον ἀληθῶς αὐτοῦ ἀθλητικὴν ρώμην. Μετὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας περιῆλθε τὴν Περουβίαν, τὴν Χιλὴν καὶ πᾶσαν σχεδὸν τὴν Νότιον Ἀμερικὴν παρέχων πανταχοῦ δείγματα τῆς ὑπερανθρώπου αὐτοῦ ἰσχύος.

Εἰς τὸ ρηθὲν περιοδικὸν μακρότατος παρέπεται κατάλογος τῶν ἀθλητῶν οὓς κατέβαλεν ἐν τῇ πάλῃ. Διάσημοι παλαισταὶ θεωροῦμενοι ἀήττητοι, Ἀγγλοὶ, Γάλλοι, Γερμανοὶ,

Νορβηγοὶ, Ἰσπανοὶ, Μαῦροι καὶ πάσης ἐθνικότητος, ἐξ ὧν τινες πελώριοι τὸ σῶμα κατεβλήθησαν εὐχερῶς ἐν διαστήματι ὀλίγων λεπτῶν ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος παλαιστοῦ, ρητῶς δὲ ἀναφέρεται καὶ ὁ πολὺς Κουταλιανός (ὑπὸ τὸ ὄνομα Antonio Pannay γνωστός ἐν Ἀμερικῇ) ὡς ὑποκύψας εἰς τὴν δυνάμιν του. Ἐν Νέξ Αὐρηλίξ ἐπάλασε κατὰ λευκῆς ἀρκτου ἐλκούσης βάρους 300 λιτρῶν καὶ κατέβαλεν αὐτὴν μετ' ἀγῶνα διαρκέσαντα εἰκοσιῆξ λεπτὰ τῆς ὥρας. Προσεφέρθη ν' ἀγωνισθῇ καὶ πρὸς ἓνα λέοντα τοῦ αὐτοῦ θηριοτροφείου, ἀλλ' ὁ θηριοδασματὴς δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασίν του.

Ἀδάμαστος καὶ ἀκατάβλητος συνέπεσε πολλάκις νὰ καταβάλῃ τρεῖς καὶ τέσσαρας ἀνταγωνιστὰς ρωμαλέους κατὰ τὸ διάστημα μιᾶς καὶ μόνης παραστάσεως χωρὶς ποσῶς νὰ αἰσθανθῇ κόπωση. Τόσην δὲ πεποιθήσιν ἔχει εἰς τοὺς μυῶνάς του, ὥστε προσκαλεῖ θαρραλέως οἰονδήποτε ἐκ πάσης χώρας παλαιστὴν νὰ συναγωνισθῇ μετ' αὐτοῦ, ἐπὶ στοιχίματι ἀπὸ 100 μέχρι 250 ταλλήρων δι' ἐκάστην φοράν.

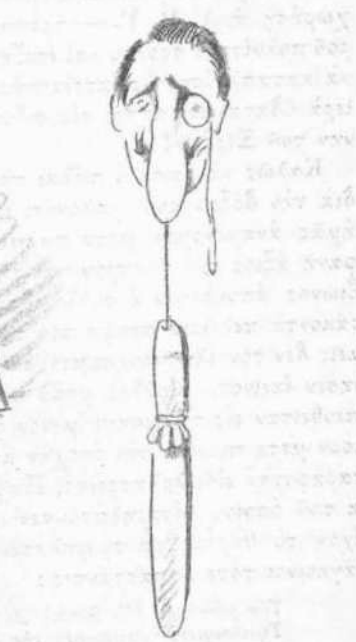
Τέλος, ἐπιλέγει τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικόν, ὁ Θεόδωρος Γεωργίου εἶνε ἑγγαμὸς καὶ ἔχει δύο χαριέστατα τέκνα. Εὐχόμεθα εἰς αὐτὰ ν' ἀναδειχθῶσιν ἄξια τοῦ πατρὸς των· τουλάχιστον εἰς τὸ ἐξωτερικόν οἱ Ἕλληνες ἄς φαίνεται ὅτι ἔχουσι δυνάμεις, ἀφοῦ εἰς τὸ ἐσωτερικόν δεικνύουσι τὴν ἀδυναμίαν.

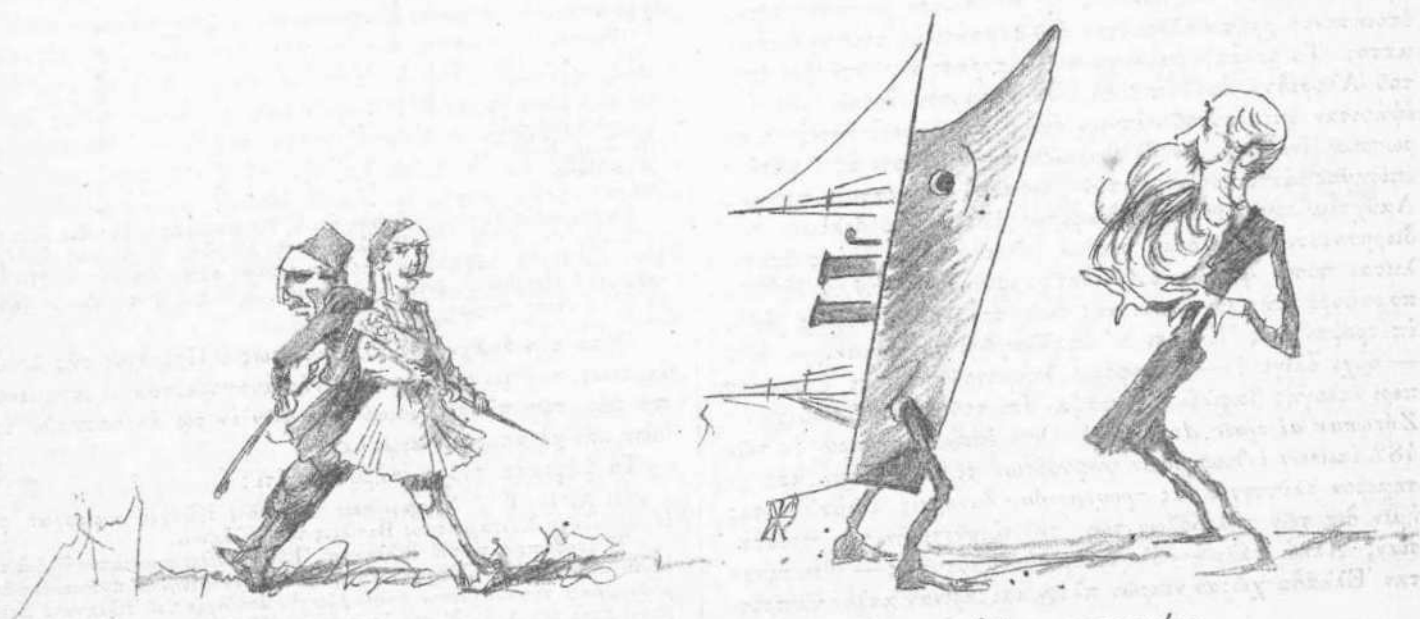
ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ τῶν καθ' ἐκάστην φάσεων τοῦ ζητήματος

Εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ἀστέρος του

Διπλωματικὴ σπάθη

Παρὰ τὰ σύνορα

Λησμορνηθεῖσα μασκαράτα

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ

Λοιπόν ο καλός μας Άλφρέδος ο λαοφίλος — τὸ ἐπιθετον τῷ ἔμεινε προσκεκολλημένον ὡς ἐκδόριον, καὶ ἄς μὲ συχωρήσῃ ἡ Α. Β. Υ. — πρόκειται νὰ ἔλθῃ ἡγούμενος φοβεροῦ πολυίστου στόλου καὶ ἐπιζήτων δόξαν ἀλαμπῆ καὶ ἀζηλον νὰ καταπλεύσῃ ὡς ἐκτελεστὴς βαρβάρου ἀποφάσεως εἰς τὰ ἱερὰ ὕδατα ἄτινα πρὸ εἰκοσιδύο αἰῶνων εἶδον τὴν κατασχύνῃ τοῦ Ξέρξου!

Καλῶς νὰ ὀρίσῃ ὁ πάλαι ποτὲ ἐκλεκτὸς μας! Ζηλότυποι διὰ τὴν δόξαν του, μολονότι ἐκεῖνος φαίνεται ἄστοργος πρὸς ἡμᾶς ἀναμένομεν μετὰ παλμῶν καρδίας νὰ ἴδωμεν ἂν θὰ φανῇ ἀξίος τοῦ γοῆτρου καὶ τῆς φήμης τῆς ἀπαιτήτου Ἄλθωνος ἀποκλείων ἢ συλλαμβάνων νικηφόρος μὲ τὰ τεσσαράκοντα πελώρια σκάφη του τὰ πέντε ἑλληνικὰ κελύφη. Ἡμεῖς δὲν τὸν ἐλθισμονῆσαμεν καθὼς φαίνεται ὅτι μᾶς ἐλθισμονῆσεν ἐκεῖνος. Πολλοὶ μετὰ περιεργίας ἐβλεπον τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον εἰκόνα του καὶ ἀνεπόλουν μετὰ πικρίας τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ εἰκόνα αὐτὴ ἐξήγειρε παραφορὰν εἰδωλοκατρείας, ἐξαψιν ἀκράτητον ἐνθουσιασμοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου οἰστρηλατούμενοι οἱ στιχοῦργοι τῆς ἐποχῆς εἶχον τὸ θάρρος νὰ σφουρηλατῶσι στίχους οἷοι οἱ ἐπόμενοι πάγκοινοι τότε καταστάτες:

Τὸν γόνον δὲν μᾶς ἔσται εἰς λαὸς θαλασσομῆδων
Τιμήσωμεν, ἐμνήσωμεν τὸν ἄνακτα Ἄλφρέδον!

Πολλοὶ ἐνθυμοῦνται τὴν παράδοξον καὶ τὸσάψ γόνιμον εἰς συμβάντα ἐποχὴν ἐκείνην ἢ νεωτέρα ὁμως γενεὰ ἐλλείψει παντὸς ἱστορικοῦ βοηθήματος ἀγνοεῖ παντελῶς τὰ καθέκαστα καὶ χάριν αὐτῆς ἀνασῶρ ἐκ τοῦ κονισαλέου τάφου τῶν πρακτικῶν τῆς Ἔθνοσυνελεύσεως περιέργους τινὰς σημειώσεις περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἄλφρέδου ὡς βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, χαρακτηριζούσας πιστῶς τὴν ἐκτακτον τότε κατὰστασιν τοῦ ἔθνους.

Τὸ πρακτικὸν ἰδίως τῆς πολυθρυλήτου ἐκείνης ψηφοφορίας, μνημεῖον ἱστορικὸν περιεργότατον, οὐ αἰ λεπτομέρειαι εἶνε ὅλως ἀγνώστοι διὰ τοὺς πολλοὺς, μαρτυρεῖ σαφῶς περὶ τῆς ἐπικρατούσης τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐκρύθμου ψυχολογικῆς καταστάσεως. Ὁ λαὸς ὅστις διὰ πρώτην φορὰν προσεκαλεῖτο ἀπειθείας νὰ ἐκλέξῃ διὰ τῆς ψήφου του βασιλεῖα, συνειθισμένος ἕως τότε νὰ ἐκλέγῃ μόνον βουλευτὰς, δημάρχους καὶ ἐπαρχιακοὺς καὶ δημοτικὸς συμβούλους, ἐξάλισθη κάπως ἐκ τῆς ὑψηλῆς τιμῆς, καὶ πολλοὶ, ὡς θὰ ἴδωμεν παρακατιόντες, ἐποίησαντο χρῆσιν ἀλλόκοτον τοῦ σημαντικοῦ τούτου δικαιώματος. Τὸ ρεῦμα, ὁμολογουμένως τεράστιον, ὑπῆρξεν ὑπὲρ τοῦ Ἄλφρέδου, ἀφοῦ ἐπὶ 244,202 ψηφοφορησάντων 230,016 ἐψήφισαν ὑπὲρ αὐτοῦ· ἔπνεεν ὁμως καὶ ἀνεμος ἀντίξοος, τῆ ρωσικῆ ἐνεργείᾳ. ἂν δὲ συνενωθῶσιν αἱ ψήφοι ἄς ἐλαβεν ὁ ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος τοῦ ρωσικοῦ κόμματος πρίγκηψ Λαυχτεμβέργ μετὰ τῶν διαφόρων ἄλλων ψηφοδελτίων τῶν διερμηνευόντων φιλορρώσους καὶ φιλορθοδόξους τάσεις ἀποτελεῖται ποσὸν ψήφων οὐχὶ εὐκαταφρόνητον. Ἐν τῇ ἐξἄλλῳ παραφορᾷ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν πρὸς τὰς δυνάμεις διότι ἐπέτρεψαν τοῖς Ἕλλησι ν' ἀλλάξωσι τοῦ τυράννου. 482 — οὐχὶ ὀλίγοι! — ψηφοφόροι λησμονοῦντες ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐκλογῆς βασιλέως, ἔγραψαν ἐπὶ τοῦ ψηφοδελτίου τῶν: Ζήτησαν αἱ τρεῖς Δυνάμεις! Ὅσοι ἐπιζῶσι σήμερον ἐκ τῶν 482 ἐκείνων ἐνθουσιωδῶν ψηφοφόρων τί θὰ λέγωσιν ἄρᾳ γε σήμερον βλέποντες τὰς προστάτιδας δυνάμεις ἐπιβαλλούσας ἡμῖν διὰ τῶν τηλεβόλων τῶν τὴν εὐεργετικὴν τῶν προστασιάν; Ἄλλοι πάλιν — ὀλίγοισι αὐτοὶ εὐτυχῶς — ἐθεώρησαν τὴν Ἑλλάδα χώραν νεκρῶν πλέον καὶ ἔκριναν καλὸν νὰ προσ-

καλέσωσι νὰ τὴν κυβερνήσῃ εἰς μέγας βρυκόλακας... ὁ Μέγας Ναπολεὼν! Ἡ Δημοκρατία, προωρισμένη πάντοτε νὰ ἔχῃ ἰσχυρὸν κόμμα, ἔλαβε ψήφους 93 μόνως. Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, γνωστὸς τότε ὑπὸ τὸ ὄνομα Γουλιέλμος τῆς Δανιμαρκίας, ἔλαβε ψήφους 6, ὅσας καὶ ὁ πρὸ μικροῦ ἀποθανὼν Ὑψηλάντης. Εὐρέθησαν τρεῖς ψηφοφόροι οἵτινες ὅλως αὐτογνωμῶνως ἐκτιμῶντες τὰς περιστάσεις ἔδωκαν τὴν ψήφον των ὑπὲρ τοῦ Γαριβάλδου, ὅστις εἰς τὸ ἀπογοιότατον τότε τῆς δόξης του σημεῖον εὐρισκόμενος ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ ἐκφραστικὴ τάτη προσωποποίησις τῆς ἠρωικῆς καὶ μεγαλοφυοῦς φιλοπατρίας, εὐρέθη δὲ καὶ εἰς ἕτερος ὃν ἐθάμβωσεν ἡ ἄσπιλος ἀκόμη τότε δόξα τῆς Μαχίντας καὶ ὅστις ἐψηφοφόρησεν ὑπὲρ τοῦ Μάκ-Μαὼν! Μία ὁμως πρὸ πάντων παρατήρησις ἐμπνέει θλιβερὰς σκέψεις. Ὁ Ὄθων, ὁ μόνος πρὸ τριῶν μηνῶν διωχθείς, ὁ τὸσους εὐεργετήσας, οὕτως ὁ ἄρτος εὐρίσκετο ἀκόμη εἰς τὸ στόμα τὸσων ἀνθρώπων, ἔλαβε μίαν καὶ μόνην ψήφον! Ὅσον ἐπαίσχυντος εἶνε ἡ ἀχαριστία καὶ ἡ ἐπιλησμοσύνη τῶν πολυαριθμῶν αὐτοῦ αὐλοκολάκων, τὸσον θαυμαστὸν εἶνε τὸ θάρρος τοῦ ἀνωμόμου ἐκείνου ψηφοφόρου.

Ἄλλὰ ἀφίνοντες τὰ σχόλια παραθέτομεν ὧδε ἀκεραίαν τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἣν ἀνέγνω κατὰ τὴν ἀξιωματικὸν συνεδρίασιν τῆς 22 Ἰανουαρίου 1863 πρὸς τὴν Συνέλευσιν ὁ τανὺν ἀντιστράτηγος κ. Κορωναῖος μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ περὶ καταργήσεως τῆς βασιλείας τοῦ Ὄθωνος ψηφίσματος:

« Ἡ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως κληρωθεῖσα ἐπιτροπὴ πρὸς διαλογὴν τῆς γενομένης κατὰ τὸ ψήφισμα « περὶ ἐκλογῆς Βασιλέως » ψηφοφορίας καὶ ἐνεργήσασα τὴν ἐξέλεξιν τῶν βιβλίων τῆς ψηφοφορίας ἐξήγαγε τὸ ἐξῆς ἀποτέλεσμα. Ἦτοι ὅτι ὁ Ἡγεμονόπαις Ἄλφρέδος, δευτερότοκος υἱὸς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἔλαβε ψήφους διακοσίας τριάκοντα χιλιάδας καὶ δέκα ἔξ· ἦτοι ἐν ἀριθμῷ ψήφους 230,016

Ὁ Ἡγεμονόπαις Λαυχτεμβέργ.	2,400
Ὁρθόδοξός τις.	1,917
Ἀλέξανδρος τῆς Ρωσίας	1,821
Νικόλαος τῆς Ρωσίας	1,821
Ἀπλοῦς βασιλεὺς	1,763
Νικόλαος βασιλεὺς ὀρθόδοξος	1,741
Ζήτησαν αἱ τρεῖς Δυνάμεις	482
Κωνσταντῖνος τῆς Ρωσίας.	478
Πρίγκηψ Ναπολεὼν	345
Ἐκ τῆς Αὐλῆς τῆς Γαλλίας.	246
Πρίγκηψ Ρώσσο.	104
Δημοκρατία	93
Ἀρμεδαῖος τῆς Ἰταλίας	15
Ἐκ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐλῆς τῆς Ρωσίας.	9
Ρωμανός	8
Κόμης Φλάνδρας.	7
Γουλιέλμος τῆς Δανιμαρκίας	6
Ὑψηλάντης.	6
Γαριβάλδης	3
Ὄμλ.	3
Μέγας Ναπολεὼν.	2
Πρίγκηψ Σουηδίας	2
Πρίγκηψ Ζααμβίλ.	1
Βασιλεὺς Ἐννάρδος.	1
Μάκ-Μαὼν	1
Ὄθων	1

Ἐκ τῆς διαλογῆς ταύτης ἐξήχθη ὅτι ὁ Ἡγεμονόπαις Ἄλφρέδος δευτερότοκος υἱὸς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐξελέθη Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐκ μὲν τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῆς διὰ ψήφον 210,433 ἀπέναντι 1,400,000 ὡς ἔγγιστα πληθυσμοῦ, ἐκ δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ ψήφον 19,583 ἀπέναντι πληθυσμοῦ 100,000 ».

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἀνέγνω τὸ ψήφισμα τῆς ἀναγορεύσεως, ἱσταμένων πάντων τῶν πληρεξουσίων καὶ τῶν ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ ὀρθίων καὶ μὲ ἀσκεπῆς κεφαλῆς.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐκήρυξεν ὅτι: « Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμονόπαις Ἄλφρέδος ἐξελέχθη κυριαρχικῆ τοῦ ἔθνους θελήσει Συνταγματικὸς Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ἀπόφασίς αὐτῆ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους θέλει γνωστοποιηθῆ διὰ τοῦ Προεδρείου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἐντελλομένη νὰ προσκαλέσῃ ἀρμόδιως ἀνεῦ τῆς ἐλαττοῦ ἀναβολῆς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στέμματος παρὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ λαοποιήτου Ἡγεμονόπαιδος Ἄλφρέδου ».

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀναγνώσεως, λέγουσι τὰ πρακτικὰ, « ζωηρόταται ἠγέρθησαν ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἄλφρέδου ὡς Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ χειροκροτήματα ἄπειρα καὶ διαρκῆ ἐν μέσῳ γενικῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως. Μετὰ τοῦτο διὰ τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας διελύθη ἡ Συνέλευσις (ὥρα 3 καὶ 10 μ. μ.) »

Ἡ ἀφελγὴς τοῦ ψηφίσματος παρόρησις δὲν ἐτελεσφόρησεν. Ἡ Ἀγγλία δὲν ἠθέλησε νὰ μᾶς πέμψῃ τὸν Ἄλφρέδον ὡς βασιλεῖα· ἐπεφυλάσαστο νὰ μᾶς τὸν ἀποστείλῃ ὡς ναύαρχον τοῦ στόλου τῆς!

Ἄλλὰ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς εἰκόνης καὶ πρὸς πληρεστέρων κατανόησιν τῆς καταστάσεως παραλαμβάνομεν καὶ τὸν ἐξῆς ἐπιλογὸν ἐκ τῶν πρακτικῶν.

Τὴν ἐπαύριον τῆς ἀναγορεύσεως ἐτελέσθη δοξολογία, τὸ δὲ πρόγραμμα αὐτῆς ἔλεγεν ὅτι ἐτελεῖτο « κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ». Ἐπειδὴ τοιαύτη ἀπόφασίς δὲν ἐλήφθη οὐδὲ περιελαμβάνετο εἰς τὰ πρακτικὰ, εἰς τῶν πληρεξουσίων, ὁ Ζαποτωτικὸς ἀντιπρόσωπος Μεγαλοπόλεως, παρετήρησεν εὐλόγως ὅτι ἀτόπως ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ πρόγραμμα ἡ δοξολογία ὡς γενομένη κατ' ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως. Ἡ παρετήρησις αὐτὴ προὐκάλεσε πολὺν θόρυβον καὶ ὁ πρόεδρος, ὅστις ἦν τότε ὁ Ζ. Βιλβης, ἐδέησε ν' ἀπολογηθῆ. Ἐπειδὴ οἱ λόγοι αὐτοῦ τοῦ προέδρου εἶνε ἀξιοσημείωτοι, τοὺς παραθέτομεν ὧδε αὐτολεξεί:

Πρόεδρος: Ἰδοὺ, κύριοι, τί συνέβη· χθὲς τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ βασιλέως, τοῦ πρίγκηπος Ἄλφρέδου, ἐπικράτησε τὸς ἐνθουσιασμοὶ καὶ ἐξήγησις ζωηρὰ τὸσας χαρᾶς, ὥστε δὲν ἤκουε κανεὶς τὴν ἐννοιαν τῶν ἐκπράστων ἐνὸς ἐκάστου· ὅλοι ἐβροντῶμεν, ὅλοι ἐθροισοῦμεν αἰσθηματικῶς, ὅλοι προσήλθον εἰς τὸ βῆμα· ὁ μὲν ἔλεγε: « Κύριε Πρόεδρε, νὰ κανονοβόλησωμεν! » εἰς ἀξιοματικὸς μάλιστα μοὶ εἶπε: « νὰ υπάγω κάτω νὰ πυροβολήσω » ... Ἄλλοι ἔλεγον νὰ υπάγωμεν νὰ πυροβολήσωμεν ἔξω, ἄλλοι ἔχομεν φωτοχυσίαν ἀπὸς, ἄλλοι δὲ ἔχομεν καὶ δοξολογίαν ἐπίτηδες. Ἐγὼ ἠτήθηον πλέον ἀπὸ τῶν ἐνθουσιασμῶν τοῦ αἰσθηματος τούτου (χειροκροτήματα) καὶ ἔλεγον: κάμετε ὅ, τι θέλετε! »

Τὸ συμπέρασμα ἐξάχεται εὐκόλως· οἱ Ἕλληνες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν ἤξευρον τί ἔκαμνον, τὰ μεταγενέστερα δὲ γεγονότα ἐπεβεβαίωσαν τὴν πικρὰν ταύτην ἀλήθειαν.

Ἡρώδης ὁ Ἁττιυῖς

ΥΠΟΠΤΟΣ ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑ

Μετ' ἀπορίας εἶδα ὅτι παρῆλθεν ἀπαρατήρητον ἐν τῷ τύπῳ ἐν γεγονὸς πολὺ σημαντικόν. Τὸ ἀνέρερον ἀπλῶς μία ἢ δύο ἐφημερίδες ἀνεῦ τινὸς παρατηρήσεως, ἀνεῦ σχολίων, καὶ τὸ παρεσιώπησαν ἐντελῶς αἱ ἄλλαι. Ἡ γυναικεία μου φύσις (σὰς δίδω τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἀποκαλέσητε ὑμεῖς malice) μὲ καθιστᾷ φιλύποπτον. Ὅπωσδήποτε ὁμως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, χροῖζει σχολίαν καὶ ἐπειδὴ τὸ θεωρῶ ἀναγόμενον εἰς τὸν κύκλον τῆς δικαιοδοσίας μου, ζητῶ τὴν ἄδειαν νὰ τὸ παραγματευθῶ ἐν ὀλίγοις.

Ἐνωῶ τὴν ἐπιστολήν ἣν ἀπήυθουν ἐντεῦθεν ἡ κυρία Λουίζα Ροῦμβολδ πρὸς τὰ Ἡμερησία Νέα τοῦ Λονδίνου δι' ἧς ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῶν φιλανθρωπῶν ὁμοθνήων τῆς, ἐπειδὴ, λέγει « ἡ κινητοποιήσις τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων παρήγαγεν εἰς τὴν χώραν ταύτην τοιαύτην πενίαν καὶ ἔνδειαν, ἣν δὲν δύναται τις ν' ἀναλογισθῆ ἀνεῦ ἀλγεινῆς συγκινήσεως ».

Ἡ φιλανθρωπία εἶνε ἀρετὴ σεβαστὴ καὶ ἐκαστος εἶνε κύριος νὰ ἐξασκῇ τὰ χριστιανικὰ παραγγέλματα τῆς ἐλευθμοσύνης καθ' ὃν τρόπον βούλεται, ἔστω καὶ δι' ἐπιστολῶν πρὸς

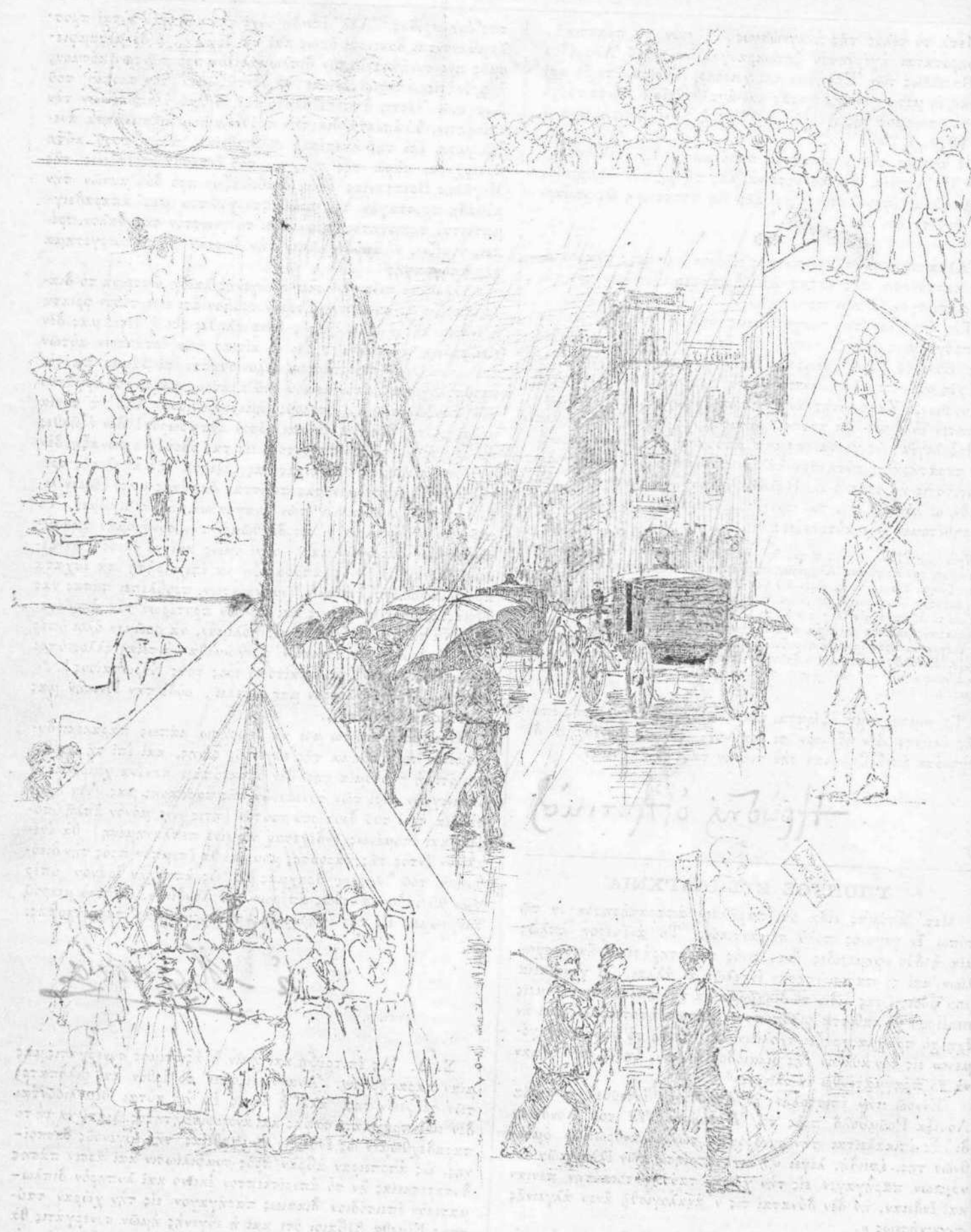
τὰς ἐφημερίδας. Ἄλλ' ἐπειδὴ οὐχὶ σπανίως καὶ αὐταὶ προσλαμβάνονται δανειαὶ ὅπως καὶ τὰ δομινα, ὁ δὲ μεταμφιεσμὸς εἶνε συνήθης εἰς τὸν διπλωματικὸν πρὸ πάντων κόσμον, ἡ φρόνησις ἀπαιτεῖ ἐνίοτε νὰ ἐξετάζωμεν τὸν σκοπὸν τοῦ δωρητοῦ. Ὅστις δὴποτε ἄλλος καὶ ἂν ἦτο ὁ ἀποτεινὼν τὴν ἐπίκλησιν, θ' ἀπέκτα διὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ δικαίωμα ἀνεξέλεγκτα ἐπὶ τῆς ἡμετέρας συμπαθείας· πλὴν ἀφοῦ αὕτη προέρχεται παρὰ τῆς συζύγου τοῦ ἐνταῦθα πρέσβειος τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὅστις διαδιβάζων πρὸ δῶ μνηνὸν τὴν αὐθάδη προσταγὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ του μετ' ἀπαραδειγματίστου σκασιότητος, προὐκάλει τὸ γνωστὸν σκάνδαλον, πρέπει, νομίζω, ν' ἀποδεχθῶμεν τὴν δωρεάν μετ' εὐεργέτημα τῆς ἀπογραφῆς.

Ἄλλως τε πῶς γινώσκει ἡ εὐγενὴς λαϊκὴ ὥστε νὰ τὸ διατυμπανίξῃ μετ' ἐπισημότερον τρόπον ὅτι εἶνε τὸσον φρικτὴ ἡ ἔνδεια τῆς χώρας ἡμῶν; Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ θέσις μας δὲν εἶνε ῥοδινὴ· εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐξ αἰτίας τῶν ἐκτάκτων αὐτῶν καὶ ἀνωμάλων περιστάσεων ἐκλονίσθησαν αἱ βάσεις παντὸς προϋπολογισμοῦ ἀπὸ ἐκείνου τοῦ κράτους μέχρι τοῦ ἐργάτου τοῦ ἀποζώντος δι' εὐτελοῦς ἡμερομισθίου. Ἄλλ' ἡ πενία μὴ ταῦτα δὲν εἶνε δᾶ καὶ τὸσον κατὰφωρος! δὲν ἐξῆλθε, τούλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰς τὰς ὁδοὺς νὰ φωνάξῃ, δὲν μετέβη νὰ κρούσῃ τὰς θύρας καὶ μάλιστα τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας. Περιόχτομεν τὰς περιττὰς δαπάνας μας, ζῶμεν λιτῶς, στερομένοιθὰ τινων τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ σιγῶμεν. Τὸ πολὺ πολὺ δυνάμεθα ν' ἀποδεχθῶμεν τὴν συνδρομὴν τῶν εὐπορωτέρων ὁμοθνήων μας, οὐχὶ ὁμως καὶ τὸ ἔλεος τῶν ξένων. Ὅταν ἐν ἔθνος ἀποφασίξῃ νὰ ἐπιχειρήτῃ τὰ ἔσχατα πρὸς διάσωσιν πολυτιμῶν συμφερόντων, προβλέπει πάσας τὰς θυσίας καὶ τὰς στερήσεις καὶ ἐκ τῶν προτέρων τὰς ἀποδέχεται. Νὰ παρασκευαζώμεθα εἰς πόλεμον, νὰ βοῶμεν ὅλοι ὑπὲρ τῆς ἐνόπλου ἐνεργείας καὶ ν' ἀνεχώμεθα νὰ τεῖνῃ ἄλλος ὑπὲρ ἡμῶν τὸν δίσκον τοῦ ἐπαίτου πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους!... τοῦτο οὐδὲ τὸ συμφέρον μας ὠφελεῖ, οὐδὲ τὴν ἐθνικὴν μας φιλοτιμίαν διαθρύπτει.

Ὅθεν ἐπιτραπήτω μοι νὰ θεωρήσω κάπως παρακεκινδυνευμένον τὸ διάθημα τῆς εὐγενεοῦς ξένης, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἡ προθυμία τῆς δὲν ὑποκρύπτει κανένα χαιρέκακον ὑπαινιγμὸν περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς παρακοῆς μας. Ἄν ἡμῖν βεβαία περὶ τοῦ δευτέρου τούτου (ἧτις εἶνε μόνον ἀπλή ὑπόψια καὶ ἐπομένως ἐνδέχεται νὰ εἶνε πεπλανημένη) θὰ ἐνέκλειον ἐντὸς τῆς παρούσης μου καὶ θὰ ἐπιμπον πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἄστεως δραχμὰς 10 ὡς ἀπαρχὴν ἐράνου ὑπὲρ τῶν μυριάδων ἀληθῶς ἀπόρων τοῦ Λονδίνου, ἂν πρὸ μικροῦ ἀνέγνωμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰς φρικαλέας παρεκτροπὰς.

ἡ Μηνισία

Σ. Δ. Ἄς ἐπιτρέψῃ καὶ ἡμῖν ἡ ἀξιότιμος συνεργάτις μας μίαν παρατήρησιν. Ἀναγνωρίζομεν τὸ ὀρθὸν καὶ φιλόπατρι τῶν σκέψεών τῆς, ἀλλ' ἡ βᾶσις ἐφ' ἧς αὐταὶ θεμελιόυνται δὲν εἶνε πράγματι σαφῆς καὶ ἀναμφισβήτητος. Διατί νὰ μὴ τὸ παραδεχθῶμεν ὡς ἐνδειξὴν συμπαθείας τῆς εὐγενεοῦς δεσποίνης, ὡς ἀπόπειραν ἄβραν πρὸς συμφιλίωσιν καὶ ἄρσιν πάσης δυσχερείας ἣν τὸ ἀπερίσκεπτον ἐκείνο καὶ λυπηρὸν διπλωματικὸν ἐπεισόδιον δικαίως παρήγαγον εἰς τὴν χώραν ταύτην; Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ ἡ εὐγενὴς ἡμῶν συνεργάτις θὰ παραδεχθῆ ὡς ὀρθοτέραν τὴν ἐξήγησιν ταύτην, ἧτις αἶρει ἐκ τοῦ μέσου πᾶσαν ἀφορμὴν μομφῆς.

ΣΚΗΝΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΦΩ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (κατὰ σχεδιογράφου Ο. Φωκά).